

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

13359 *Llei 32/2014, de 22 de desembre, de metrologia.*

FELIPE VI

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono:

PREÀMBUL

I

Han transcorregut més de vint-i-cinc anys des de l'aprovació de la Llei 3/1985, de 18 de març, de metrologia. En aquest quart de segle han succeït fets molt rellevants que han obligat a efectuar successives modificacions parcials del text. Aquesta Llei va constituir en el seu moment un important avenç normatiu que va permetre un correcte desplegament de la metrologia científica i del control metrològic de l'Estat. La Llei va demostrar, a més, una gran flexibilitat i una gran capacitat d'adaptació. Per tant, ha arribat el moment de promulgar un nou text que aporti coherència a totes les modificacions, faciliti la comprensió dels ciutadans, ajudi les administracions públiques en l'aplicació de la normativa metrològica i afavoreixi el lliure mercat i la innovació tecnològica. Tot això partint del respecte per les virtuts del text anterior.

El primer canvi parcial va arribar molt aviat, amb l'ingrés del Regne d'Espanya al que llavors s'anomenava Comunitats Europees. Aquest ingrés es va produir amb efectes de gener de 1986, molt poc després de l'aprovació de la Llei, i va obligar a adaptar-la mitjançant el Reial decret legislatiu 1296/1986, de 28 de juny, pel qual es modifica la Llei 3/1985, de 18 de març, i s'estableix el control metrològic CEE.

L'execució del control metrològic de l'Estat va ser una competència transferida progressivament a les comunitats autònomes. El Tribunal Constitucional, a través de les sentències 100/1991, de 13 de maig, sobre la Llei de metrologia, i 236/1991, de 12 de desembre, sobre els reials decrets de desplegament de la Llei de metrologia, va establir les clarificacions oportunes que han permès, després de solucionar els problemes competencials, que hi hagi un important grau de col·laboració entre l'Administració General de l'Estat i les administracions de les comunitats autònomes.

En els anys següents es va produir de manera gradual un canvi de filosofia per part de la Unió Europea en disciplines i sectors diversos. Una de les afectades per aquests canvis de percepció va ser la metrologia. Aquests canvis es refereixen als enfocaments denominats «nou enfocament» i «enfocament global». En el concret camp metrològic, aquests enfocaments es van substanciar inicialment en la Directiva 90/384/CEE del Consell, de 20 de juny de 1990, sobre l'aproximació de les legislacions dels estats membres relatives als instruments de pesada de funcionament no automàtic, que posteriorment ha estat codificada per la Directiva 2009/23/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'abril de 2009, relativa als instruments de pesada de funcionament no automàtic, i al cap del temps i amb un caràcter general que comprèn altres tipus d'instruments, per la Directiva 2004/22/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 31 de març de 2004, relativa als instruments de mesura. La seva transposició a l'ordenament espanyol es va dur a terme mitjançant el Reial decret 889/2006, de 21 de juliol, pel qual es regula el control metrològic de l'Estat sobre instruments de mesura. Aquest Reial decret va fer compatible la nova estructura de fases del control metrològic de l'Estat en

agrupar en dues («avaluació de la conformitat» i «instruments en servei») les fases preexistents («aprovació de model» i «verificació primitiva» d'una banda, i «verificació periòdica» i «verificació després de reparació o modificació» de l'altra).

La incorporació al marc regulador de la Unió Europea de la Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior, va requerir l'aprovació de dues lleis per incorporar el seu contingut a l'ordenament espanyol: la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici, i, com a conseqüència i complement de l'anterior, la Llei 25/2009, de 25 de desembre, de modificació de diverses lleis per a la seva adaptació a la Llei sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici. Aquesta última norma, a l'article 11, va modificar al seu torn diversos aspectes de la Llei de metrologia vigent per adaptar-la tant a la Directiva 2004/22/CE com a la Directiva 2006/123/CE. Concretament, es van modificar els articles 7, 8 i 13, que regulen les fases del control metrològic de l'Estat, el Registre de control metrològic i el règim d'infraccions.

El plantejament de la Directiva 2006/123/CE intenta facilitar la llibertat de les empreses i dels ciutadans per exercir les seves activitats en tot l'àmbit territorial de la Unió Europea, sota la seva responsabilitat, i suprimeix nombrosos requisits previs a les actuacions privades. Això requereix que les administracions públiques amb competències executives desplacin la seva actuació cap a la vigilància del mercat.

La nova Llei també recull la modificació introduïda per la Directiva 2009/137/CE de la Comissió, de 10 de novembre de 2009, per la qual es modifica la Directiva 2004/22/CE del Parlament Europeu i del Consell, relativa als instruments de mesura, pel que fa a l'explotació dels errors màxims permesos que estableixen els annexos específics dels instruments MI-001 a MI-005. Aquesta modificació es va incorporar al nostre ordenament jurídic per mitjà del Reial decret 1284/2010, de 15 d'octubre, pel qual es modifica el Reial decret 889/2006, de 21 de juliol, pel qual es regula el control metrològic de l'Estat sobre instruments de mesura.

En el pla científic, la regulació de la Unió Europea es basa en la Directiva del Consell, de 20 de desembre de 1979, relativa a l'aproximació de les legislacions dels estats membres sobre unitats de mesura, que derogava la Directiva 71/354/CEE i que ha estat modificada successivament per la Directiva 85/1/CEE del Consell, de 18 de desembre de 1984; la Directiva 89/617/CEE del Consell, de 27 de novembre de 1989; la Directiva 1999/103/CEE del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de gener de 2000, i la Directiva 2009/3/CEE del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de març de 2009. Aquesta última va ser transposada al dret espanyol pel Reial decret 2032/2009, de 30 de desembre, pel qual s'estableixen les unitats legals de mesura.

L'assimilació per la indústria de l'evolució de la ciència i la tecnologia fa cada vegada més freqüent la utilització de materials de referència en el mesurament de diverses propietats de la matèria orgànica i inorgànica, en què els resultats analítics són determinants. Aquests materials de referència s'han d'elaborar i certificar de manera molt rigorosa per garantir els mesuraments que s'efectuen per comparació amb aquests. La seva utilització ha estat objecte de múltiples recomanacions dels organismes internacionals relacionats amb la metrologia científica i legal.

Finalment, cal destacar la importància de l'aplicació correcta de procediments tècnics adequats en el calibratge, la verificació i la utilització dels instruments de mesura. Aquests procediments poden tenir en si mateixos tanta importància o més que els mateixos instruments, de manera que la seva aplicació incorrecta pot aportar més errors en els mesuraments que els derivats d'aquests últims. Per això, la metrologia no tracta només de les unitats de mesura i els instruments amb els quals es treballa, sinó també, si s'escau, dels procediments i les bones pràctiques que se segueixen en l'ús d'aquests.

Per redactar el text s'han tingut en compte els criteris de l'Organització Internacional de Metrologia Legal, de la qual Espanya és membre, així com les resolucions de la Conferència General de Pesos i Mesures relacionades amb el sistema internacional (SI); l'última reforma procedeix de la 23a conferència de l'any 2007.

II

Aquesta Llei consta de vint-i-sis articles, agrupats en sis capítols, una disposició transitòria, una disposició derogatòria i sis disposicions finals.

El capítol I consta d'un sol article i estableix l'objecte de la Llei.

Les unitats de mesura es regulen de conformitat amb les resolucions de la Conferència General de Pesos i Mesures, com ja va establir en el seu moment la Llei 3/1985, de 18 de març. Periòdicament, d'acord amb els avenços de la ciència, els acords de la conferència i les directives de la Unió Europea, s'actualitza aquesta normativa, continguda actualment al Reial decret 2032/2009, esmentat anteriorment.

El capítol II es refereix al sistema legal de les unitats de mesura. Aquest capítol el formen cinc articles, 2 a 6, que regulen, respectivament, el sistema i les unitats legals de mesura; els seus noms, i en el cas del temps i la temperatura, escales, símbols i altres regles relatives a l'expressió de les unitats; els patrons nacionals i la difusió de les unitats de mesura; els materials de referència i, finalment, estableix l'obligació d'utilitzar el sistema legal d'unitats de mesura, que és el sistema internacional, i que comprèn no només la definició de les unitats del sistema, sinó també els seus noms, escales, símbols, regles d'escriptura i l'expressió dels seus valors i múltiples i submúltiples.

El capítol III (articles 7 a 13) estableix el control metrològic de l'Estat mitjançant la definició del seu abast, dels elements que se sotmeten a aquest control i de les fases que comprèn, la vigilància i inspecció, la declaració responsable dels reparadors i el tractament de les modificacions i reparacions dutes a terme durant la vida útil dels instruments sotmesos al control metrològic de l'Estat i la regulació metrològica dels productes preenvasats.

El capítol IV està integrat per un únic article, el 14, i es refereix a la protecció del patrimoni històric artístic mitjançant les oportunes restriccions a l'exportació dels instruments i altres objectes metrològics.

El capítol V comprèn els articles 15 a 19, que regulen l'organització i estructura administrativa dedicada al control metrològic en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, que és exercida pel Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, tenint en compte les funcions específiques del Consell Superior de Metrologia (ja creat per la Llei 3/1985, de 18 de març, i l'estructura, la composició i el funcionament del qual els regula el Reial decret 584/2006, de 12 de maig), del Centre Espanyol de Metrologia (creat a l'article 100 de la Llei 31/1990, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat; el seu Estatut va ser aprovat pel Reial decret 1342/2007, d'11 d'octubre) i dels laboratoris que hi estan associats. Preveu també la possibilitat d'habilitació, mitjançant l'autorització administrativa corresponent, als qui, com a organismes designats als quals al·ludeix l'article 19, intervenen en el control metrològic de l'Estat, figura que regulen les directives de la Unió Europea i que ja recull el nostre ordenament en el Reial decret 889/2006, tant en relació amb instruments amb regulació harmonitzada com respecte a instruments amb regulació específica nacional.

El sisè i últim capítol, que consta de set articles, del 20 al 26, es refereix al règim d'infraccions i sancions; recull les diverses modificacions de la Llei 3/1985 i té en compte la distribució de competències en la matèria entre l'Estat i les comunitats autònomes. Les sancions es classifiquen en lleus, greus i molt greus. S'estableixen els terminis de prescripció de les infraccions i sancions, així com la distribució territorial de competències sancionadores i el procediment corresponent.

La disposició transitòria única estableix el mecanisme perquè, mentre no s'aprovin les normes de desplegament per a l'habilitació d'organismes, el Centre Espanyol de Metrologia i els altres organismes designats puguin seguir duent a terme les activitats pròpies del control metrològic de l'Estat. Així mateix, dóna un termini suficient per adoptar les mesures necessàries per garantir la plena aplicació del reconeixement interterritorial de les designacions d'organismes.

La disposició derogatòria única deixa sense vigor la Llei 3/1985, de 18 de març, de metrologia; el Reial decret legislatiu 1296/1986, de 28 de juny, que la modifica i estableix el control metrològic CEE; l'article 11 de la Llei 25/2009, de 25 de desembre, de

modificació de diverses lleis per a la seva adaptació a la Llei sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici, i finalment, el capítol VI del Reial decret 889/2006, de 21 de juliol, pel qual es regula el control metrològic de l'Estat sobre instruments de mesura.

La disposició final primera autoritza el Govern perquè, a proposta del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, dicti les disposicions reglamentàries que requereixi el desplegament d'aquesta Llei, i la disposició final segona autoritza el Govern perquè actualitzi les quanties de les sancions que estableix el capítol VI.

La disposició final cinquena es refereix al títol competencial i, finalment, la disposició final sisena estableix que l'entrada en vigor de la Llei és l'endemà de la seva publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

III

Mereix una menció especial la disposició final tercera, que modifica els articles 4.5, 8.11, 13.1.b, 15, 16, 18, 31 i 34.1 de la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria, amb l'objecte de garantir que els productes i les instal·lacions industrials compleixin els requisits que proporcionen un elevat nivell de protecció de l'interès públic en àmbits com la salut i seguretat en general, la seguretat i salut en el treball, la protecció dels consumidors, la protecció del medi ambient i, en particular, la seguretat industrial.

Per als organismes de control, es va mantenir el règim d'autorització en la transposició de la Directiva 2006/123/CE efectuada per la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici, i la Llei 25/2009, de 22 de desembre, de modificació de diverses lleis per a la seva adaptació a la Llei sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici. No obstant això, la sentència del Tribunal Suprem de 29 de juny de 2011 va declarar la inaplicabilitat de la necessitat d'autorització administrativa dels organismes de control a falta que l'Estat justificués la concurrència d'una raó imperiosa d'interès general o que fos obligat per al compliment de les seves obligacions comunitàries o internacionals.

Segons disposa la Directiva 2006/123/CE, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior, en les consideracions 40 i 56 i a l'article 4, i la Llei 17/2009, de 23 de novembre, a l'article 3, el concepte de raons imperioses de necessitat general comprèn, almenys, els àmbits següents: ordre públic, seguretat pública i salut pública, protecció del consumidor, protecció dels treballadors, benestar animal, prevenció de frau, prevenció de la competència deslleial, protecció del medi ambient i de l'entorn urbà i seguretat viària, entre d'altres. En aquest sentit, cal destacar que l'objecte de la seguretat industrial tal com l'estableix l'article 9 de la Llei d'indústria vigent coincideix plenament amb els àmbits esmentats anteriorment.

D'altra banda, les activitats i instal·lacions que comprèn l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei estan en bona part regides per legislació comunitària d'harmonització. Cal citar aquí el Reglament 765/2008 del Parlament Europeu i del Consell pel qual s'estableixen els requisits d'acreditació i vigilància del mercat relatiu a la comercialització dels productes, especialment pel que fa a l'acreditació dels organismes d'avaluació de la conformitat. A Espanya, la Llei d'indústria regula en el Títol III, i en matèria de seguretat industrial, atribueix la comprovació a les administracions públiques competents, per si mateixes, o a través d'organismes de control.

En l'àmbit de la seguretat industrial, l'article 15 regula aquests organismes de control i ja estableix amb caràcter bàsic l'exigència que siguin acreditats per una entitat acreditadora. Mitjançant l'acreditació s'avalua la competència tècnica, la independència i la imparcialitat, de manera reglada, basada en criteris clars, objectius, únics i no discriminatoris, i constitueix un element essencial, perquè fa que els requisits exigits per a l'acreditació dels organismes de control siguin únics i vàlids per a tot el territori nacional i vàlids davant qualsevol autoritat competent.

Sobre la base d'això, l'article 15 estableix condicions generals que s'apliquen a l'activitat dels organismes de control; disposa que l'acreditació de la competència tècnica

es dugui a terme a través d'una entitat nacional d'acreditació i que, una vegada obtinguda, aquesta és suficient, i proporciona un règim de declaració responsable.

D'altra banda, la Sentència 162/2008, de 15 de desembre, de la Sala Primera del Tribunal Constitucional, va declarar inconstitucional i nul l'article 31.3.a) de la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria.

L'anul·lació de l'article 31.3.a), que establia com a infracció lleu l'incompliment de qualsevol altra prescripció no inclosa als apartats anteriors de la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria, té com a resultat que per als incompliments de seguretat detectats en les inspeccions, que no estiguin tipificats com a infraccions greus a l'apartat 2 d'aquest mateix article 31, en l'actualitat no es disposi d'un mecanisme de control i sanció adequat. Addicionalment, el temps transcorregut des de la publicació de la Llei d'indústria fa necessari adaptar la tipificació tant de les infraccions lleus com de les greus i molt greus.

A més, convé modificar els articles 8, 13 i 16 amb l'objecte d'alinear-los amb el que estableix la Llei 20/2013, de 9 de desembre, de garantia de la unitat de mercat. En concret, es modifica l'article 8.11 per adaptar la definició d'acreditació a la definició que dona la Llei 20/2013, de garantia de la unitat de mercat. Així mateix, és procedent modificar l'article 13.1.b) amb la finalitat d'eliminar el terme «autoritzat» per a instal·ladors o conservadors. Igualment, és procedent modificar l'article 16 per eliminar el terme «autoritzats» dels organismes de control, i substituir-lo pel terme «habilitat» i indicar que la supervisió dels organismes de control s'ha de dur a terme tal com estableix la Llei 20/2013.

Una altra de les finalitats que es persegueix amb la modificació de la Llei 21/1992 és aconseguir els objectius de desindexació, pel que cal reformar el paràgraf cinquè de l'article 34.1 amb l'objecte d'evitar que l'actualització de l'import de les sancions prengui com a referència l'índex de preus al consum.

Finalment, es modifica l'article 18 de la Llei d'indústria, que fa referència al Consell de Coordinació de la Seguretat Industrial. L'experiència de funcionament d'aquest Consell i la seva comissió permanent fa convenient la modificació de l'article esmentat per fer-lo més operatiu i eficient, així com amb l'objecte de redefinir les funcions que ha d'exercir el Consell.

IV

Aquesta Llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.12a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva per dictar la legislació sobre pesos i mesures i determinació de l'hora oficial.

S'exclou de l'anterior l'article 14, que s'empara en l'article 149.1.28a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència sobre defensa del patrimoni cultural, artístic i monumental espanyol contra l'exportació i l'espoliació.

També s'exclou la disposició final tercera que es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.13a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència sobre bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, sense perjudici de les competències de les comunitats autònomes en matèria d'indústria.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

Constitueix l'objecte d'aquesta Llei l'establiment i l'aplicació del sistema legal d'unitats de mesura, així com la fixació dels principis i de les normes generals a què s'ha d'ajustar l'organització i el règim jurídic de l'activitat metrològica a Espanya.

CAPÍTOL II

Sistema legal d'unitats de mesura

Article 2. *Sistema i unitats legals de mesura.*

1. El sistema legal d'unitats de mesura és el sistema internacional d'unitats (SI) adoptat per la Conferència General de Pesos i Mesures vigent a la Unió Europea. Comprèn la definició de les unitats del sistema internacional i les d'utilització autoritzada, els seus noms i símbols, les regles d'escriptura, les escales de temps i temperatura i les regles d'expressió dels seus valors i per a la formació de múltiples i submúltiples. El sistema legal d'unitats de mesura és d'ús obligatori a Espanya.

2. Són unitats legals de mesura les unitats bàsiques i derivades del sistema internacional d'unitats.

3. Les unitats bàsiques són:

Magnitud	Nom	Símbol
Longitud	metre	m
Massa	quilogram	kg
Temps	segon	S
Intensitat de corrent elèctric	ampere	A
Temperatura termodinàmica	kelvin	K
Quantitat de substància	mol	mol
Intensitat lluminosa	candela	cd

4. Les unitats derivades es formen a partir de productes de potències d'unitats bàsiques.

5. El Govern, mitjançant un reial decret, amb caràcter general o en sectors específics i de conformitat amb les resolucions de la Conferència General de Pesos i Mesures, pot autoritzar l'ús d'unitats que, encara que no pertanyin al sistema internacional, es puguin utilitzar conjuntament amb aquest. De la mateixa manera, es poden utilitzar altres unitats de mesura l'ús de les quals prevegin convenis o acords internacionals que vinculin a Espanya.

Article 3. *Noms, símbols i altres regles relatives a l'expressió de les unitats de mesura.*

Correspon al Govern, mitjançant un reial decret i de conformitat amb les resolucions de la Conferència General de Pesos i Mesures i amb la normativa de la Unió Europea, establir les definicions de les unitats bàsiques i derivades, els seus noms i símbols, les escales de temps i temperatura, les regles d'escriptura dels símbols i noms de les unitats i les regles d'expressió dels valors de les magnituds i per a la formació dels múltiples i submúltiples de les unitats.

Article 4. *Patrons nacionals i difusió de les unitats de mesura.*

1. L'obtenció, la conservació, el desenvolupament i la difusió de les unitats de mesura i de les escales de temps i temperatura és competència de l'Administració General de l'Estat i s'ha d'efectuar prenent en consideració les recomanacions científiques i tècniques derivades dels convenis internacionals subscrits per Espanya. L'hora oficial s'estableix, per reial decret, amb referència a l'escala de temps universal coordinat materialitzada pel Reial Institut i Observatori de l'Armada a San Fernando.

2. Per complir el que disposa l'apartat anterior, els òrgans de l'Administració General de l'Estat competents en matèria metrològica poden subscriure convenis de cooperació i col·laboració amb entitats públiques i privades, i exercir en tot cas la direcció i coordinació dels treballs corresponents.

3. Els patrons de les unitats declarats com a tals, custodiats, conservats i mantinguts per l'Administració General de l'Estat, són els patrons nacionals dels quals deriven tots els altres. Correspon al Govern, mitjançant un reial decret, declarar els patrons nacionals de les unitats bàsiques.

4. Correspon al Govern, mitjançant un reial decret, determinar les condicions de traçabilitat, exactitud i incertesa que els patrons i instruments de mesura han de satisfer a fi d'obtenir la uniformitat i credibilitat dels mesuraments.

Article 5. *Materials de referència.*

1. Són materials de referència els materials suficientment homogenis i estables respecte a propietats especificades, de manera que siguin aptes per a l'ús en un mesurament o en un examen de propietats qualitatives. Els materials de referència certificats sempre han d'anar acompanyats de la documentació que proporcioni informació sobre un o diversos valors de les propietats especificades per als quals es detalli la incertesa i la traçabilitat associada.

2. Correspon al Govern, mitjançant un reial decret, determinar les exigències de traçabilitat i certificació que han de satisfer els materials de referència a fi d'obtenir la uniformitat i credibilitat dels mesuraments en què s'utilitzin.

Article 6. *Utilització del sistema legal d'unitats de mesura.*

1. Es prohibeix utilitzar, excepte en els supòsits a què fa referència l'article 2.5, unitats de mesura diferents de les legals per a la mesura de les magnituds en els àmbits que puguin afectar l'interès públic, la salut i seguretat pública, l'ordre públic, la protecció del medi ambient, l'activitat econòmica, la protecció dels consumidors i usuaris, la recaptació de tributs, el càlcul d'aranzels, cànon, sancions administratives, la realització de peritatges judicials, l'establiment de les garanties bàsiques per a un comerç lleial i totes les activitats que es determinin amb caràcter reglamentari.

2. El sistema educatiu ha de vetllar per l'ensenyament del sistema legal d'unitats de mesura al nivell que correspongui.

3. Hi ha d'haver una indicació suplementària quan una indicació expressada de conformitat amb el sistema legal vagi acompanyada per una o diverses indicacions expressades en altres unitats. La indicació en unitats del sistema legal sempre ha de ser predominant i clarament diferenciada de la suplementària.

4. Mitjançant un reial decret es pot exigir que als instruments de mesura figurin indicacions de magnitud en una sola unitat de mesura legal.

CAPÍTOL III

Control metrològic de l'Estat

Article 7. *Control metrològic de l'Estat.*

De conformitat amb la normativa de la Unió Europea i amb les resolucions de l'Organització Internacional de Metrologia Legal, el control metrològic de l'Estat és el conjunt d'activitats que contribueixen a garantir la certesa i correcció del resultat dels mesuraments, gràcies a la regulació de les característiques que han de tenir els instruments, mitjans, materials de referència, sistemes de mesura i programes informàtics relacionats amb el mesurament; els procediments adequats per a la seva utilització, manteniment, avaluació i verificació; així com la tipologia i les obligacions dels agents que hi intervinguin.

Article 8. *Elements sotmesos al control metrològic de l'Estat.*

1. Els instruments, mitjans, materials de referència, sistemes de mesura i programes informàtics que serveixin per mesurar o comptar i que s'utilitzin per raons d'interès públic,

salut i seguretat pública, ordre públic, protecció del medi ambient, protecció o informació als consumidors i usuaris, recaptació de tributs, càlcul d'aranzels, cànon, sancions administratives, realització de peritatges judicials, establiment de les garanties bàsiques per a un comerç lleial, i totes les que es determinin amb caràcter reglamentari, estan sotmesos al control metrològic de l'Estat en els termes que estableixi la seva reglamentació específica.

2. Quan així ho determini la reglamentació específica de cada instrument, és possible utilitzar instruments testimoni, amb característiques metrològiques o requisits de verificació especials, que estiguin a disposició dels ciutadans per comprovar les mesures efectuades per altres instruments situats en el mateix recinte. En aquest cas, es poden ampliar per la seva regulació específica els períodes de la verificació periòdica dels instruments instal·lats en l'àmbit d'influència de l'instrument testimoni.

3. Quan els costos associats al control metrològic d'instruments en servei siguin similars o superiors als de reposició de l'instrument, es pot establir per reglament un període màxim de vida útil i/o la prohibició de reparació o modificació d'aquest. També es pot establir per reglament un període de caducitat per a la utilització dels materials de referència.

4. Es determinen per reglament la modalitat i l'abast del control aplicable en cada cas, així com els principis i les normes generals de la designació i supervisió dels agents que hi intervenen. També es poden determinar per reglament els mètodes i procediments d'utilització, ajust, calibratge, avaluació i verificació.

En tot cas, es té en compte que les mesures de control han de ser proporcionades en relació amb l'interès públic perseguit, així com que es puguin complir de la manera menys costosa per als operadors econòmics.

5. Les actuacions de control metrològic dutes a terme per l'Administració pública competent i els documents reglamentaris emesos per una autoritat competent o, d'acord amb el que preveu aquesta Llei, pels agents o organismes designats que intervenen en el control metrològic de l'Estat, són vàlids i eficaços en tot el territori nacional.

6. Gaudeixen de la presumpció d'exactitud de mesura, llevat que hi hagi una prova en contra, els mesuraments efectuats amb instruments o sistemes de mesura sotmesos al control metrològic de l'Estat que hagin superat les fases de control metrològic que els siguin aplicables.

7. S'estableix per reglament el règim de marcatge i precintament dels instruments i sistemes de mesura sotmesos al control metrològic, que ha de proporcionar informació clara i precisa als ciutadans, consumidors i usuaris i a les autoritats inspectores sobre la seva avaluació de la conformitat i l'estat de verificació. Els precintaments col·locats d'acord amb la reglamentació aplicable són vàlids i eficaços en tot el territori nacional.

Article 9. *Fases del control metrològic de l'Estat.*

1. El control que preveu l'article anterior comprèn la fase d'avaluació de la conformitat i la fase de control metrològic d'instruments en servei.

2. En la fase d'avaluació de la conformitat es comprova el compliment dels requisits reglamentaris que els instruments, aparells, mitjans, materials de referència i sistemes de mesura han de satisfer en la seva primera utilització.

3. La fase de control metrològic d'instruments en servei pot comprendre, segons correspongui en cada cas, verificacions després de reparació, verificacions després de modificació i verificacions periòdiques. Aquesta fase té per objecte comprovar i confirmar que un instrument o sistema de mesura en servei mantingui el compliment de requisits reglamentaris concordants amb els originals.

4. Els instruments i sistemes de mesura sotmesos al control metrològic de l'Estat però no regulats en fase de control metrològic d'instruments en servei, mentre se segueixin utilitzant, han de respectar els errors màxims permesos en la seva avaluació de la conformitat.

5. Les administracions públiques competents per a l'execució de la legislació sobre metrologia són les responsables del compliment del que disposa aquest capítol respecte al control metrològic de l'Estat.

Article 10. *Vigilància i inspecció.*

1. Les administracions públiques competents poden comprovar en qualsevol moment per si mateixes, d'ofici o a instància d'una part interessada, el compliment dels requisits legals i establerts per reglament per als instruments, mitjans, materials de referència, sistemes de mesura i programes informàtics sotmesos al control metrològic de l'Estat.

2. Els funcionaris que duuguin a terme les actuacions d'inspecció a què es refereix l'apartat anterior tenen la condició d'agents de l'autoritat i, com a tals, en l'exercici de les seves funcions poden accedir a qualsevol instal·lació o dependència pública o privada relacionada amb l'objecte de la seva inspecció; han de respectar en tot cas la inviolabilitat del domicili constitucionalment protegit.

3. Les entitats públiques i empreses privades estan obligades a permetre l'accés del personal inspector als llocs, vehicles i instal·lacions on s'hagi d'efectuar el control metrològic, així com a facilitar la pràctica de les operacions que es requereixin.

4. Els fets constatats pels funcionaris encarregats de les tasques d'inspecció que duuguin a terme en l'exercici de les seves funcions i que es formalitzin en un document públic que observi els requisits establerts legalment tenen valor probatori, sense perjudici de les proves que en defensa dels drets o interessos respectius puguin assenyalar o aportar els mateixos administrats.

5. Quan, a conseqüència d'una inspecció o verificació, es determini que un instrument funciona de manera que incompleix el que disposa la seva reglamentació específica, o supera els errors màxims permesos, o que presenta signes d'haver estat manipulat, les administracions públiques n'han d'impedir la posada en servei o procedir a la immediata retirada del servei, segons correspongui.

Article 11. *Declaració responsable dels reparadors d'instruments sotmesos al control metrològic.*

1. Els qui reparin o modifiquin instruments sotmesos al control metrològic han de presentar davant l'autoritat competent, abans de l'inici de l'activitat, una declaració responsable sobre la disponibilitat dels mitjans tècnics, el compliment dels requisits relatius als procediments de treball i la qualificació tècnica i professional del seu personal, en els termes que es determinin per reglament.

2. La declaració responsable habilita, des del dia de la seva presentació, per a l'exercici de l'activitat de què es tracti en tot el territori espanyol i amb una durada indefinida. Qualsevol modificació sobrevinguda s'ha de comunicar a l'Administració competent. No és necessari presentar la declaració responsable per a les entitats reparadores establertes en un altre Estat membre de la Unió Europea que prestin els seus serveis en règim de lliure prestació en territori espanyol.

Article 12. *Reparació o modificació d'instruments sotmesos al control metrològic de l'Estat.*

1. Es considera reparació d'un instrument o sistema de mesura tota intervenció, conseqüència d'una avaria, que requereixi l'aixecament de precintaments i el torni a l'estat original. Es considera modificació la intervenció que substitueix o altera parts, elements o mòduls de l'instrument o sistema per altres diferents d'aquells de què disposava en el moment de l'avaluació inicial.

2. Quan la verificació després d'una reparació o modificació s'hagi establert per reglament, la intervenció en un instrument que requereixi l'aixecament de precintaments impedeix la seva posada en servei fins que no hagi superat la verificació corresponent.

3. No obstant això, les disposicions específiques reguladores del control metrològic de l'Estat per a cada tipus d'instrument o sistema de mesura poden establir, atenent les repercussions de la seva utilització, la possibilitat de la seva posada en servei després d'una reparació o modificació, i a l'espera de la verificació corresponent, sota la responsabilitat i els precintaments de qui els repara o modifiqui. Aquesta posada en servei requereix, en tot cas, la sol·licitud prèvia de verificació a l'autoritat competent.

4. Quan l'avaluació de la conformitat d'un instrument sotmès al control metrològic de l'Estat no requereixi una certificació per una tercera part de cada unitat de producte, no és necessària la verificació després de la reparació en els casos en què aquest instrument sigui reparat pel responsable de la seva posada al mercat i en servei, i precintat per aquest amb els precintaments que l'identifiquen i sempre que la intervenció no impliqui una modificació d'aquest instrument. La reparació que es dugui a terme en aquests termes no pot alterar el termini de verificació periòdica.

Article 13. *Productes preenvasats.*

1. Els productes preenvasats han de complir les condicions que estableixen els corresponents reglaments metrològics sobre el control del seu contingut.

2. Els productes preenvasats han de tenir a l'envàs, l'embolcall o l'etiqueta la indicació de la quantitat de matèria o mercaderia que continguin, que s'ha d'expressar de conformitat amb el sistema legal d'unitats de mesura, amb caràcters llegibles i en llocs en què s'aprecii fàcilment.

CAPÍTOL IV

Protecció del patrimoni històric

Article 14. *Exportació de determinats objectes metrològics.*

La sortida del territori espanyol dels pesos, les balances, els instruments i, en general, de tota classe d'objectes metrològics que formin part del patrimoni històric espanyol s'ha de regir de conformitat amb la normativa específica estatal i europea en matèria de protecció del patrimoni cultural.

CAPÍTOL V

Organització

Article 15. *Competències.*

1. Les competències que, d'acord amb aquesta Llei, corresponen a l'Administració General de l'Estat són exercides pel Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, si s'escau, a través de l'organisme que hi és adscrit o a proposta d'aquest, sense perjudici de les funcions que, per raó de la seva competència específica, hagin d'exercir altres departaments ministerials.

2. Les competències en l'execució del control metrològic de l'Estat que hagin estat transferides són exercides per l'òrgan que cada comunitat autònoma determini.

Article 16. *El Consell Superior de Metrologia.*

1. El Consell Superior de Metrologia, òrgan col·legiat de caràcter interministerial adscrit al Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, que integra representants de les administracions de les comunitats autònomes i de l'Administració local, és l'òrgan superior d'assessorament i coordinació en matèria de metrologia científica, tècnica, històrica i legal.

2. El Consell Superior de Metrologia pot elaborar directrius tècniques i de coordinació que completin i precisin les normes que regulin el control metrològic de l'Estat i que

assegurin la coordinació i l'excel·lència dels laboratoris dipositaris de patrons nacionals i l'aplicació més eficaç d'aquestes normes. El Consell ha de vetllar especialment per garantir la unitat de mercat d'acord amb la normativa vigent.

Les directrius esmentades són obligatòries per a les persones físiques o jurídiques que executin les activitats i prestin els serveis vinculats a l'àmbit de la metrologia.

L'aprovació de les directrius es du a terme mitjançant una resolució del secretari general d'Indústria i de la Petita i Mitjana Empresa, dictada a proposta del Consell Superior de Metrologia, amb audiència prèvia als interessats i informe de la Secretaria General Tècnica del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme. És un requisit d'exigibilitat del compliment de les directrius la publicació prèvia al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Aquestes directrius tècniques són desplegades pels òrgans del Consell Superior de Metrologia.

3. El Consell Superior de Metrologia pot aprovar guies pràctiques sobre mètodes i procediments relacionats amb els processos de mesurament, verificació o assaig, que són difoses pel Centre Espanyol de Metrologia. Aquests guies, que no tenen valor normatiu, tenen el caràcter de recomanacions de bones pràctiques i de criteris orientatius per als seus destinataris.

Les actuacions dels laboratoris i agents, en executar les activitats que descriuen les guies, gaudeixen de la presumpció de correcció tècnica quan es duguin a terme de conformitat amb aquestes.

4. Es determinen mitjançant un reial decret la composició, l'organització i les regles de funcionament del Consell Superior de Metrologia.

5. El Centre Espanyol de Metrologia presta al Consell Superior de Metrologia el suport tècnic i administratiu que necessiti per al compliment eficaç dels seus fins.

Article 17. *El Centre Espanyol de Metrologia.*

1. El Centre Espanyol de Metrologia, organisme autònom adscrit al Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, és l'institut nacional de metrologia d'Espanya. En l'àmbit internacional, com a tal es relaciona amb els instituts nacionals dels països restants i, sense perjudici de les competències del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, representa l'Estat davant les organitzacions internacionals de metrologia. Es regeix per la seva llei fundacional i pel seu estatut i exerceix les funcions corresponents de l'Administració General de l'Estat en matèria metroològica.

2. Són laboratoris associats al Centre Espanyol de Metrologia els que, per raons d'especialització científica i tècnica, siguin designats per reial decret del Consell de Ministres com a tals i com a dipositaris de patrons nacionals de les unitats de determinades magnituds. Els laboratoris associats actuen en el camp metroològic sota la coordinació funcional del Centre Espanyol de Metrologia. El Centre Espanyol de Metrologia pot subscriure convenis amb els laboratoris associats per a la millora en la difusió de les unitats i, si s'escau, de les escales, amb traçabilitat al patró nacional.

3. El Centre Espanyol de Metrologia pot subscriure convenis per designar laboratoris col·laboradors que, sense ser dipositaris de patrons nacionals, duguin a terme activitats metroològiques en magnituds o rangs de mesura determinats que requereixen instal·lacions de disseny i especificacions singulars.

4. El Centre Espanyol de Metrologia és l'organisme de cooperació administrativa en matèria metroològica. Rep informació dels agents i les autoritats que intervenen en el control metroològic de l'Estat i la distribueix o publica per possibilitar la seva aplicació eficaç a tot el territori; fomenta la col·laboració entre les autoritats i els agents que hi intervenen i facilita formació i suport científic i tècnic adequat a les seves necessitats. Com a organisme de cooperació administrativa, ha de vetllar, en particular, per garantir la unitat de mercat, de conformitat amb la normativa vigent.

5. El Centre Espanyol de Metrologia ha d'impulsar el desenvolupament del sistema metroològic nacional i les bones pràctiques dels qui hi intervenen, vetllar per l'excel·lència dels patrons nacionals i materials de referència i la seva adequació a l'estat de la ciència i

la tecnologia, fomentar la formació d'especialistes en metrologia i garantir la utilització correcta dels sistemes de mesurament i del sistema internacional d'unitats a la societat.

Article 18. *Registre de control metrològic.*

1. El Registre de control metrològic és de caràcter públic. S'hi han d'inscriure les dades relatives a les persones o entitats que fabriquin, importin, comercialitzin, reparin o cedeixin en arrendament els instruments o sistemes sotmesos al control metrològic de l'Estat i les seves modificacions. De la mateixa manera, també s'han d'inscriure al Registre de control metrològic les persones o entitats que intervinguin en les fases del control metrològic que estableix l'article 9 d'aquesta Llei.

2. El Registre de control metrològic és un registre únic d'abast nacional, les dades del qual estan centralitzades al Centre Espanyol de Metrologia, del qual depèn. Les actuacions pròpies de la gestió d'aquest registre corresponen a les administracions públiques competents.

3. La inscripció al Registre de control metrològic es fa d'ofici per part de l'Administració competent a partir de la informació aportada pels subjectes en el moment de la inscripció de la primera operació que efectuïn, en el tràmit de la seva designació per a la intervenció en el control metrològic o en la declaració responsable que estableix l'article 11 d'aquesta Llei.

Article 19. *Organismes designats.*

1. Les entitats que duguin a terme les avaluacions de la conformitat o les verificacions relacionades amb l'execució del control metrològic de l'Estat tenen la consideració d'organismes designats als efectes d'aquesta Llei i són habilitades per exercir la seva activitat per part de les administracions públiques competents per a l'exercici d'aquestes funcions. Són organismes notificats els que actuen en l'avaluació de la conformitat dels instruments sotmesos a la legislació harmonitzada per la Unió Europea. Els organismes de control metrològics actuen en l'avaluació de la conformitat dels instruments sotmesos a la legislació nacional. Els organismes autoritzats de verificació metrològica actuen en la fase d'instruments en servei.

El procediment per a la designació d'aquests organismes i el seu règim d'incompatibilitats es regulen mitjançant un real decret.

2. Són requisits essencials per a la designació d'aquests organismes la comprovació de la seva independència i qualificació tècnica.

Les administracions públiques competents han de vetllar per la independència de les entitats i empreses privades o persones físiques que designin per raó de la seva falta de vinculació amb els qui actuïn amb la fabricació, comercialització, reparació, manteniment i utilització dels instruments sotmesos a control. Es presumeix la seva independència quan es tracti d'administracions públiques o d'organismes i entitats de titularitat pública.

La qualificació tècnica es presumeix per al Centre Espanyol de Metrologia i per als qui siguin acreditats a l'efecte per l'Entitat Nacional d'Acreditació. Les administracions públiques competents poden apreciar la qualificació per altres mitjans en els supòsits que es determinin per reglament.

3. Les administracions públiques competents atorguen l'autorització corresponent a les entitats que compleixin els requisits a què es refereix l'apartat anterior de conformitat amb el procediment que estableixin.

Els organismes designats poden actuar en tot el territori nacional i els seus certificats i altres documents reglamentaris per al control metrològic de l'Estat tenen validesa i eficàcia a qualsevol lloc d'aquest.

4. Els organismes designats estan obligats a subscriure una assegurança de responsabilitat civil o una altra garantia equivalent que cobreixi els danys que puguin provocar en l'exercici de la seva activitat, en els supòsits i amb l'abast que es determinin mitjançant un real decret.

CAPÍTOL VI

Règim d'infraccions i sancions

Article 20. *Responsables.*

Incorren en responsabilitat, als efectes del que disposa aquest capítol, les persones físiques o jurídiques que efectuïn per acció o omissió fets constitutius d'infracció de conformitat amb el que disposa aquesta Llei.

Article 21. *Infraccions.*

1. Les accions i omissions que detalla l'article següent es consideren infraccions a aquesta Llei i impliquen la responsabilitat administrativa corresponent per als seus autors, sense perjudici de la responsabilitat exigible en via penal, civil o d'un altre ordre a què puguin donar lloc.

2. En cap cas no es pot imposar una doble sanció administrativa pels fets que hagin estat sancionats, en els casos en què s'aprecii identitat del subjecte, fet i fonament.

3. L'Administració pública que du a terme la tramitació del procediment sancionador és la competent al lloc on estigui l'instrument de mesura en el moment en què s'hagi produït l'acció que hagi donat lloc a l'expedient sancionador.

Article 22. *Classificació de les infraccions.*

1. Són infraccions lleus:

a) Que el titular de l'instrument no disposi dels documents que se li exigeixen legalment o per reglament o que no disposi de l'instrument de les identifications que se li exigeixen legalment o per reglament, o disposar-ne de tal manera que siguin difícilment visibles o llegibles per part dels consumidors o usuaris dels serveis d'aquell i dels agents o funcionaris en l'exercici d'una acció inspectora a compte de l'Administració pública competent.

b) Fabricar, importar, distribuir o comercialitzar un instrument o sistema de mesura que no vagi acompanyat de la documentació exigible legalment o per reglament, o sense les identifications i marcatges exigibles legalment o per reglament, o disposar-ne de tal manera que siguin difícilment visibles o llegibles per part dels consumidors o usuaris dels serveis d'aquell, així com dels agents o funcionaris en l'exercici d'una acció inspectora.

c) Modificar o incomplir les condicions o requisits no essencials que van donar lloc a l'atorgament de les autoritzacions o habilitacions administratives necessàries per protegir la fabricació, comercialització, reparació, modificació o ús dels instruments de mesura.

d) Modificar o incomplir condicions o requisits no essencials manifestats a la declaració responsable prèvia a l'actuació com a reparador.

e) Proporcionar informació als ciutadans en unitats de mesura no incloses al sistema legal.

f) Utilitzar instruments que estiguin sotmesos per una regulació específica al control metrològic de l'Estat en les fases que determina aquesta Llei, però que no l'hagin superat, sempre que no es posi en risc l'interès públic protegit.

2. Són infraccions greus:

a) Obstruir les actuacions inspectores de control metrològic, així com negar-se o resistir-se injustificadament a exhibir o proporcionar als funcionaris encarregats d'aquestes els instruments, els documents o les dades que reclamin en l'exercici de la seva funció inspectora.

b) Fabricar, importar, distribuir, comercialitzar o utilitzar instruments que estiguin sotmesos per una regulació específica al control metrològic de l'Estat en les fases que determina aquesta Llei, però que no hagin superat aquestes fases, quan posin en risc l'interès públic protegit.

- c) Mantenir en servei un instrument sense els precintaments establerts per reglament o aixecar-los de manera no autoritzada.
- d) Utilitzar un instrument de mesura amb coneixement que els seus errors superen els màxims permesos per reglament.
- e) Utilitzar unitats de mesura no incloses al sistema legal amb fins publicitaris, als manuals d'utilització dels béns o per efectuar transaccions comercials, sempre que aquesta utilització no constitueixi una infracció molt greu.
- f) Incomplir els requisits establerts per reglament per als organismes designats per intervenir en el control metrològic de l'Estat, així com no informar l'Administració pública competent que l'ha designat de qualsevol modificació que els pugui afectar.
- g) No disposar dels patrons o materials de referència que s'hagin establert com a obligatoris, o disposar-ne sense la traçabilitat exigible que en garanteixi la fiabilitat, o negar-se, sense causa justificada, a proporcionar-los als usuaris que sol·licitin fer-ne un ús reglamentari.
- h) Falsejar originàriament o sobrevingudament les dades que conté la comunicació o declaració responsable, així com incomplir les obligacions que preveu l'article 11 d'aquesta Llei respecte a la declaració responsable esmentada.
- i) Col·locar indegudament el marcatge CE i el marcatge addicional de metrologia o un marcatge nacional, així com utilitzar marcatges o etiquetes amb dissenys no reglamentaris o que indueixin a confusió.
- j) Emetre certificats o informes el contingut dels quals no s'ajusti a la realitat.
- k) Verificar, comprovar, assajar o provar, per part dels organismes designats, de manera incompleta o amb resultats inexactes, per una constatació insuficient dels fets o per l'aplicació deficient de normes tècniques.
- l) Ajustar indegudament els errors dels instruments després de reparar-los o modificar-los encara que es mantinguin dins dels errors màxims permesos.
- m) Utilitzar procediments tècnics diferents dels reglamentats i aixecar precintaments o precintat en moments o amb mitjans que no estiguin autoritzats per reglament.
- n) Lliurar precintaments o codis informàtics, per part dels qui tenen legitimitat per col·locar-los, a altres persones no autoritzades per al seu ús.
- ñ) Reincidir en una falta lleu per la qual s'hagi estat sancionat en el termini dels dos anys anteriors a la comissió d'aquesta falta.

3. Són infraccions molt greus:

- a) Exercir activitats regulades per aquesta Llei sobre instruments de mesura sotmesos al control metrològic de l'Estat, sense haver obtingut les autoritzacions i designacions administratives corresponents o sense haver presentat, si s'escau, la declaració responsable.
- b) Posar en servei instruments que s'hagin declarat fora de servei o la utilització dels quals s'hagi prohibit per no haver superat les diferents fases de control metrològic de l'Estat, mentre que no es reparin els defectes que van donar lloc a l'adopció de les mesures a què es fa referència.
- c) Continuar exercint les activitats pròpies d'una designació, reconeixement o habilitació administrativa després que s'hagi revocat.
- d) Efectuar qualsevol manipulació sobre un instrument amb la finalitat de modificar fraudulentament el resultat de la mesura.
- e) Utilitzar precintaments, per part de qualsevol dels agents implicats, que no s'ajustin al que s'estableix per reglament.
- f) Conduir-se per acció o omissió de manera que s'impliqui engany o s'indueixi a error als consumidors.
- g) Conduir-se per acció o omissió de manera que es provoquin resultats de mesura falsos que impliquin riscos per a la salut, la vida o la seguretat de les persones.
- h) Conduir-se per acció o omissió de manera que es provoquin resultats de mesura falsos que impliquin riscos per al medi ambient.

i) Envasar, distribuir, importar o vendre productes preenvasats els continguts dels quals siguin inferiors als nominals menys els errors màxims permesos.

j) Reincidir en una falta greu per la qual s'hagi estat sancionat en el termini dels dos anys anteriors a la comissió d'aquesta falta.

Article 23. Sancions.

1. En la imposició de les sancions tipificades a l'article anterior s'ha de mantenir l'adequació deguda entre la gravetat del fet constitutiu de la infracció i la sanció aplicada segons el barem següent:

- a) Les infraccions lleus se sancionen amb una multa de fins a 5.000 euros.
- b) Les infraccions greus se sancionen amb una multa de 5.001 a 90.000 euros.
- c) Les infraccions molt greus se sancionen amb una multa de 90.001 a 600.000 euros.

2. Quan de la infracció sancionable s'hagi derivat perjudici per a tercers, per a les administracions públiques o per al medi ambient, o lucre per a l'infractor, els imports anteriors s'eleven de la manera següent:

a) Les infraccions greus se sancionen com a mínim amb 5.001 euros o, si el perjudici causat o el lucre obtingut és superior, amb l'import estimat dels danys ocasionats o el lucre obtingut i, com a màxim, amb la xifra resultant de multiplicar per 1,5 l'import estimat dels danys ocasionats o el lucre obtingut amb el límit màxim de 90.000 euros.

b) Les infraccions molt greus se sancionen com a mínim amb 90.001 euros o, si el perjudici causat o el lucre obtingut és superior, amb l'import estimat dels danys ocasionats o el lucre obtingut i, com a màxim, amb la xifra resultant de multiplicar per 2 l'import estimat dels danys ocasionats o el lucre obtingut amb el límit màxim de 600.000 euros.

3. La quantia específica de la sanció que cal imposar per haver comès cada infracció es determina atenent els criteris de risc per a la salut, la importància del dany o el deteriorament causats, la posició al mercat de l'infractor, la quantia del benefici obtingut, el grau d'intencionalitat, la gravetat de l'alteració social produïda i, en el cas de les infraccions molt greus, la reiteració en la comissió d'aquestes infraccions quan els seus autors hagin estat sancionats per una infracció de la mateixa gravetat en el termini dels dos anys anteriors a la comissió de l'última.

4. Les sancions aplicables als organismes designats per a l'execució del control metrològic de l'Estat poden portar com a accessòria la inhabilitació per a l'exercici de l'activitat per un període no inferior a un any ni superior a dos en el cas d'infraccions greus, ni superior a cinc anys en el cas d'infraccions molt greus.

5. Les resolucions administratives sancionadores poden acordar igualment el decomís dels aparells i instruments.

6. L'autoritat que imposi la sanció pot acordar la publicació de les sancions imposades, a través dels mitjans que es considerin oportuns, una vegada que aquestes hagin adquirit fermesa en via administrativa, o si s'escau jurisdiccional, així com els noms, cognoms o denominació o raó social de les persones físiques o jurídiques responsables i l'índole i naturalesa de les infraccions.

Article 24. Prescripció d'infraccions i sancions.

1. El termini de prescripció de les infraccions que preveu aquesta Llei és de tres anys per a les molt greus, dos per a les greus i sis mesos per a les lleus, a comptar de la seva consumació total. El còmput del termini de prescripció s'inicia en la data en què s'hagi comès la infracció o si es tracta d'una activitat continuada, en la data del cessament.

Interromp la prescripció la iniciació del procediment sancionador, amb coneixement de l'interessat, i es reprèn el termini de prescripció si l'expedient sancionador està paralitzat durant més d'un mes per causa no imputable al presumpte responsable.

2. El termini de prescripció de la sanció que preveu l'article 23 d'aquesta Llei és de tres anys per a les molt greus, de dos anys per a les greus i d'un any per a les lleus, a comptar de l'endemà del dia en què adquireixi fermesa la resolució per la qual s'imposa la sanció.

Interromp la prescripció la iniciació del procediment d'execució, amb coneixement de l'interessat, i torna a transcórrer el termini si està paralitzat durant més d'un mes per causa no imputable a l'infractor.

Article 25. *Competència per resoldre.*

Quan les infraccions es cometin en llocs del territori nacional on no han estat transferides a la comunitat autònoma corresponent les competències executives en matèria de metrologia, la imposició de les sancions per la comissió de les infraccions lleus i greus que preveu aquesta Llei correspon al titular de la Secretaria General d'Indústria i de la Petita i Mitjana Empresa. En el mateix supòsit, la imposició de les sancions per la comissió de faltes molt greus correspon al titular del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme.

Article 26. *Procediment.*

1. La imposició de les sancions administratives s'ajusta al procediment que regula el Reial decret 1398/1993, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament del procediment per a l'exercici de la potestat sancionadora.

2. En cas que s'incoï un procediment sancionador, es pot acordar preventivament el segrest o precintament dels instruments o aparells de mesura, a conseqüència de la decisió de l'autoritat administrativa o judicial que conegui l'afer.

3. El termini màxim per a la resolució i notificació dels procediments sancionadors tramitats a l'empareda d'aquesta Llei és d'un any, a comptar de la data en què es va produir l'acte administratiu que va iniciar la tramitació.

Disposició transitòria única. *Adaptació al que disposa l'article 19.*

1. Les administracions públiques competents en l'execució del control metrològic de l'Estat amb un règim d'habilitació que no estigui en consonància amb el que estableix l'article 19.3, han d'adoptar les mesures necessàries per garantir l'aplicació del que disposa l'apartat esmentat abans de l'1 de gener de 2017.

2. Mentre que no s'aprovin les normes de desplegament del que disposa l'article 19 d'aquesta Llei i siguin designats de conformitat amb aquesta, el Centre Espanyol de Metrologia i els altres organismes designats poden seguir realitzant les activitats pròpies del control metrològic de l'Estat per a les quals estiguin habilitats, d'acord amb els terminis i les condicions que estableixen les normes aplicables.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogats la Llei 3/1985, de 18 de març, de metrologia; el Reial decret legislatiu 1296/1986, de 28 de juny, pel qual es modifica la Llei 3/1985, de 18 de març, de metrologia, i s'estableix el control metrològic CEE; l'article 11 de la Llei 25/2009, de 25 de desembre, de modificació de diverses lleis per a la seva adaptació a la Llei sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici, i el capítol VI del Reial decret 889/2006, de 21 de juliol, pel qual es regula el control metrològic de l'Estat sobre instruments de mesura, així com altres disposicions que s'oposin al que estableix la present Llei.

Disposició final primera. *Desplegament normatiu.*

El Govern, a proposta del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, ha de dictar les disposicions reglamentàries que es requereixin per al desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei.

Disposició final segona. *Autorització per a l'actualització de sancions.*

S'autoritza el Govern, a proposta del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, per actualitzar, cada dos anys i mitjançant un reial decret, les quanties de les sancions de l'article 23 d'aquesta Llei.

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria.*

La Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria, es modifica de la manera següent:

U. L'article 4.5 queda redactat de la manera següent:

«Sense perjudici del que disposa l'article 15 d'aquesta Llei, únicament es pot requerir l'autorització administrativa prèvia de l'Administració competent quan sigui obligat per al compliment d'obligacions de l'Estat derivades de la normativa comunitària o de tractats i convenis internacionals.»

Dos. L'article 8.11 queda redactat de la manera següent:

«Acreditació: Declaració per un organisme d'acreditació que un organisme d'avaluació de la conformitat compleix els requisits fixats d'acord amb normes harmonitzades i, quan escaigui, altres requisits addicionals, inclosos els que estableixen els esquemes sectorials pertinents, per exercir activitats específiques d'avaluació de la conformitat.»

Tres. L'article 13.1.b) queda redactat de la manera següent:

«b) Certificació o acta de l'organisme de control, instal·lador o conservador habilitat o tècnic facultatiu competent.»

Quatre. L'article 15 queda redactat de la manera següent:

«Article 15. *Organismes de control.*

1. Els organismes de control són les persones físiques o jurídiques que tenen capacitat d'obrar i disposen dels mitjans tècnics, materials i humans i de la imparcialitat i independència necessàries, i poden verificar el compliment de les condicions i els requisits de seguretat que estableixen els reglaments de seguretat per als productes i les instal·lacions industrials.

S'estableixen per reial decret del Consell de Ministres els requisits i les condicions exigibles a aquests organismes i, en particular, els seus requisits d'independència. Així mateix, aquests organismes han de complir les disposicions tècniques que es dictin amb caràcter estatal a efectes del seu reconeixement en l'àmbit de la Unió Europea.

2. La valoració tècnica del compliment dels requisits i les condicions esmentats en l'apartat anterior l'ha de dur a terme una entitat nacional d'acreditació, amb l'objecte de verificar i certificar la seva competència tècnica en l'exercici de les seves activitats, sense perjudici de la competència administrativa per comprovar el compliment dels requisits administratius.

3. Els organismes de control, com a requisit previ a l'inici de l'activitat, estan obligats a subscriure pòlisses d'assegurança, avals o altres garanties financeres equivalents que cobreixin els riscos de la seva responsabilitat en la quantia que s'estableixi per reglament.

4. El règim d'habilitació per a l'accés i l'exercici de l'activitat dels organismes de control consisteix en una declaració responsable davant l'autoritat competent, amb l'acreditació prèvia de la competència tècnica de l'organisme de control per part d'una entitat nacional d'acreditació.

L'habilitació correspon a l'autoritat competent en matèria d'indústria on l'organisme de control accedeixi a l'activitat per a la qual vol ser acreditat, sense perjudici, si s'escau, de l'aplicació del que disposa en matèria d'autoritat d'origen la disposició addicional desena de la Llei 20/2013, de 9 de desembre, de garantia de la unitat de mercat.

La declaració responsable habilita l'organisme de control per exercir l'activitat per a la qual ha estat acreditat en tot el territori espanyol durant un temps indefinit, sense perjudici, si s'escau, del que disposi la normativa comunitària als efectes del seu reconeixement a la Unió Europea.

5. Els certificats emesos pels organismes de control en l'exercici de les seves activitats tenen validesa i eficàcia en tot el territori espanyol.

6. La inscripció dels organismes de control al Registre integrat industrial que regula el títol IV d'aquesta Llei l'efectua d'ofici l'Administració pública competent, sobre la base de les dades que inclou la declaració responsable.»

Cinc. L'article 16 queda redactat com es mostra a continuació.

«Article 16. *Funcionament dels organismes de control.*

1. La verificació, per part dels organismes de control, del compliment de les condicions de seguretat s'ha d'efectuar mitjançant qualsevol dels procediments d'avaluació de la conformitat establerts per reglament, d'acord amb la normativa comunitària, si s'escau.

2. Quan de l'informe o certificació d'un organisme de control no resulti acreditat el compliment de les exigències reglamentàries, l'interessat pot manifestar la seva disconformitat davant l'organisme de control i, en cas de desacord, davant l'Administració competent. L'Administració ha de requerir a l'organisme els antecedents i practicar les comprovacions que corresponguin, donar audiència a l'interessat tal com preveu la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i resoldre en el termini que a aquest efecte estableixi i, si no n'hi ha, en el termini de tres mesos, si és correcte o no el control efectuat per l'organisme. Mentre no hi hagi una revocació de la certificació negativa per part de l'Administració, l'interessat no pot sol·licitar el mateix control d'un altre organisme de control.

3. La supervisió dels organismes de control s'ha de dur a terme tal com estableix la Llei 20/2013, de 9 de desembre, de garantia de la unitat de mercat, al capítol VI.

4. Els titulars o responsables d'activitats i instal·lacions subjectes a inspecció i control per seguretat industrial estan obligats a permetre l'accés a les instal·lacions als experts dels organismes de control, i facilitar-los la informació i documentació necessàries per complir la seva tasca segons el procediment establert per reglament.

5. Els organismes de control han de facilitar, a l'Administració competent, la informació sobre les seves activitats que es determini per reglament.»

Sis. L'article 18 passa a tenir la redacció següent:

«Article 18. *Consell de Coordinació de la Seguretat Industrial.*

1. Es crea el Consell de Coordinació de la Seguretat Industrial com a òrgan consultiu de l'Administració General de l'Estat i, d'altra banda, com a òrgan de cooperació, comunicació i informació entre els òrgans competents de les administracions públiques per impulsar i coordinar els criteris i actuacions en matèria de seguretat industrial. La creació d'aquest Consell no pot implicar un increment de dotacions, ni retribucions, ni altres despeses de personal.

2. Són finalitats del Consell:

- a) Promoure la coordinació de les actuacions i unificació de criteris entre les administracions públiques per a la unitat necessària del mercat en l'àmbit de la qualitat i la seguretat industrial.
- b) Propiciar l'intercanvi d'informació i coordinació de les campanyes de control de productes industrials que el Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme i les comunitats autònomes duguin a terme.
- c) Identificar les millores reglamentàries que permetin l'assegurament efectiu de la qualitat i seguretat industrial.

3. Per a la consecució d'aquestes finalitats, el Consell té les funcions següents:

- a) Informar, si es considera necessari pel Ministeri proponent, els projectes de normes en matèria de qualitat i seguretat industrial que tramiti l'Administració General de l'Estat.
- b) Impulsar la realització d'estudis, informes i guies en matèria de qualitat i seguretat industrial.
- c) Promoure la creació de bases de dades i informació, en els termes que estableixin els reglaments respectius, així com l'elaboració d'estadístiques que permetin a les administracions públiques i sectors interessats conèixer la situació en matèria de seguretat industrial referida al conjunt nacional.
- d) Promoure la creació dels comitès necessaris per a l'intercanvi d'informació i la unificació de criteris entre administracions públiques amb l'objecte d'aconseguir una unitat de mercat efectiva.

4. El Consell de Coordinació de la Seguretat Industrial està adscrit al Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme i és presidit pel secretari general d'Indústria i de la Petita i Mitjana Empresa.

La vicepresidència d'aquest òrgan l'exerceix el director general d'Indústria i de la Petita i Mitjana Empresa.

Els vocals del Consell són determinats pel reial decret que n'aprovi la composició i les normes de funcionament.

Així mateix, disposa d'una Secretaria, el titular de la qual és nomenat pel secretari general d'Indústria i de la Petita i Mitjana Empresa i assisteix a les sessions amb veu, però sense vot.

Quan la matèria dels afers que cal tractar així ho requereixi, es poden incorporar al Consell altres representants de l'Administració General de l'Estat o de les comunitats autònomes diferents dels vocals.

5. La composició i les normes de funcionament del Consell de Coordinació de la Seguretat Industrial s'aproven per un reial decret del Consell de Ministres a proposta del ministre d'Indústria, Energia i Turisme.

Aquest reial decret pot regular l'existència d'una comissió permanent amb competències delegades del Consell i de comitès tècnics de caràcter sectorial i horitzontal, destinats a col·laborar en les tasques reglamentàries i coordinar les actuacions en matèria de qualitat i seguretat industrial.»

Set. L'article 31 queda redactat en els termes següents:

«Article 31. *Classificació de les infraccions.*

1. Són infraccions molt greus les següents:

- a) L'incompliment dolós dels requisits, obligacions o prohibicions que estableix la normativa industrial sempre que ocasionin un risc greu o un dany per a les persones, la flora, la fauna, les coses o el medi ambient.

b) La reincidència en una falta greu per la qual s'hagi estat sancionat en el termini dels dos anys anteriors a la comissió d'aquesta falta.

c) La negativa absoluta a facilitar informació o prestar col·laboració al personal inspector.

d) Les tipificades a l'apartat següent com a infraccions greus, quan en resulti un dany molt greu o se'n derivi un perill molt greu i imminent per a les persones, la flora, la fauna, les coses o el medi ambient.

2. Són infraccions greus les següents:

a) La fabricació, importació, distribució, comercialització, venda, transport, instal·lació, reparació o utilització de productes, aparells o elements subjectes a seguretat industrial sense complir les normes reglamentàries, quan comporti un perill o dany greu per a persones, flora, fauna, coses o el medi ambient.

b) La posada en funcionament d'instal·lacions sense l'autorització o inscripció registral corresponent, o sense la presentació prèvia dels documents exigits quan algun d'aquests sigui preceptiu d'acord amb la disposició legal o reglamentària corresponent.

c) L'exercici d'activitats sense l'autorització, habilitació o inscripció registral corresponent, quan aquesta sigui preceptiva, o n'hagi transcorregut el termini de vigència, així com la modificació no autoritzada per l'autoritat competent de les condicions i els requisits sobre els quals s'hagi atorgat l'autorització, habilitació o inscripció corresponent.

d) La manca de contractes de manteniment de les instal·lacions amb empreses habilitades en els casos en què siguin obligatoris.

e) L'ocultació o alteració dolosa de les dades a què es refereixen els articles 22 i 23 d'aquesta Llei, així com la resistència o demora reiterada en proporcionar-les sempre que aquestes no es justifiquin degudament.

f) La resistència dels titulars d'activitats i instal·lacions industrials a permetre l'accés o facilitar la informació requerida per les administracions públiques, quan hi hagi l'obligació legal o reglamentària d'atendre aquesta petició d'accés o informació o quan aquesta sigui necessària per poder executar la inspecció o el control de mercat corresponent.

g) L'incompliment dels requeriments específics i de les mesures cautelars que formuli l'autoritat competent, quan es produeixi de manera reiterada.

h) L'expedició de certificats, informes o actes el contingut dels quals no s'ajusti a la realitat dels fets.

i) La redacció i signatura de projectes o memòries tècniques el contingut dels quals no s'ajusti a les prescripcions que estableixi la normativa aplicable.

j) Les inspeccions, assajos o proves efectuats pels organismes de control de manera incompleta o amb resultats inexactes perquè la constatació dels fets és insuficient o l'aplicació de normes tècniques és deficient.

k) L'acreditació d'organismes de control per part de les entitats d'acreditació quan s'efectuï sense verificar totalment les condicions i els requisits tècnics exigits per al funcionament d'aquells o mitjançant una valoració inadequada tècnicament.

l) L'incompliment de les prescripcions dictades per l'autoritat competent en qüestions de seguretat relacionades amb aquesta Llei i amb les normes que la despleguin.

m) La conservació i el manteniment inadequats d'instal·lacions si en pot resultar un perill per a les persones, la flora, la fauna, els béns o el medi ambient.

n) La inexactitud, falsedat o ommissió en qualsevol dada, o manifestació, de caràcter essencial, sobre el compliment dels requisits exigits assenyalats a la declaració responsable o la comunicació aportada pels interessats.

ñ) L'exercici de l'activitat sense complir els requisits exigits o sense haver dut a terme la comunicació o la declaració responsable quan alguna d'aquestes sigui preceptiva.

o) La falta de comunicació a l'Administració pública competent de la modificació de qualsevol dada de caràcter essencial inclosa a la declaració responsable o comunicació prèvia.

p) El manteniment en funcionament d'instal·lacions sense haver superat favorablement les inspeccions, revisions o comprovacions que estableixi la normativa de desplegament d'aquesta Llei.

q) L'incompliment per negligència greu dels requisits, obligacions o prohibicions que estableix la normativa industrial sempre que es produeixi un risc per a les persones, la flora, la fauna, les coses o el medi ambient, encara que sigui d'entitat escassa; i el mateix incompliment i comportament quan, comès amb negligència simple, produeixi un risc greu per a les persones, la flora, la fauna, les coses o el medi ambient.

r) La reincidència en una falta lleu per la qual s'hagi estat sancionat en el termini dels dos anys anteriors a la comissió d'aquesta falta.

3. Són infraccions lleus les següents.

a) La fabricació, importació, comercialització, venda, transport, instal·lació o utilització de productes, aparells o elements industrials sense complir les normes reglamentàries aplicables, quan no constitueixi una infracció greu o molt greu.

b) La no-comunicació a l'Administració pública competent de les dades a què fan referència els articles 22 i 23 d'aquesta Llei dins dels terminis reglamentaris.

c) L'incompliment dels requeriments específics o les mesures cautelars que formuli l'autoritat competent dins del termini concedit a l'efecte, sempre que es produeixi per primera vegada.

d) La falta d'esmena de les deficiències detectades en inspeccions i revisions reglamentàries en el termini assenyalat a l'acta corresponent o la falta d'acreditació d'aquesta esmena davant l'Administració pública competent, sempre que les deficiències esmentades no constitueixin una infracció greu o molt greu.

e) La conservació i el manteniment inadequats de les instal·lacions, quan no constitueixi una infracció greu o molt greu.

f) La falta de col·laboració amb les administracions públiques en l'exercici per part d'aquestes de les funcions d'inspecció i control derivades d'aquesta Llei.

g) L'incompliment, per simple negligència, dels requisits i les obligacions que estableix la normativa industrial sempre que es produeixi un risc per a les persones, la flora, la fauna, les coses o el medi ambient i aquest sigui d'una incidència escassa.

h) La inexactitud, falsedat o omisió en qualsevol dada, o manifestació, de caràcter no essencial, sobre el compliment dels requisits exigits assenyalats a la declaració responsable o la comunicació aportada pels interessats.

i) La falta de comunicació a l'Administració pública competent de la modificació de qualsevol dada de caràcter no essencial inclosa a la declaració responsable o comunicació prèvia.»

Vuit. L'article 34.1 queda redactat en els termes següents:

«Article 34. Sancions.

1. Les infraccions se sancionen de la manera següent:

a) Les infraccions lleus amb multes de fins a 3.005,06 euros.

b) Les infraccions greus amb multes des de 3.005,07 fins a 90.151,82 euros.

c) Les infraccions molt greus amb multes des de 90.151,83 fins a 601.012,10 euros.

El Govern, a proposta del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, pot actualitzar, mitjançant un reial decret, les quanties de les sancions.»

Disposició final quarta. *Modificació de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric.*

La Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric, queda modificada en els termes següents:

U. S'afegeix un nou apartat a l'article 4, amb la redacció següent:

«6. La planificació elèctrica pot incloure un annex, de caràcter no vinculant, amb les instal·lacions de la xarxa de transport que es consideri necessari posar en servei durant els anys posteriors a l'horitzó de la planificació. La inclusió d'una instal·lació en aquest annex només serveix als efectes d'iniciar els tràmits administratius pertinents de la instal·lació esmentada. Abans de dictar les resolucions que correspongui es pot acordar la suspensió en els procediments administratius relatius a les instal·lacions objecte d'aquest apartat fins a la inclusió d'aquestes en la planificació elèctrica vinculant. El contingut de l'annex esmentat es pot modificar sota els mateixos supòsits que estableix l'apartat 4 d'aquest article i atenent els procediments que preveu.»

Dos. L'article 16.2 de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric, queda modificat en els termes següents:

«2. El Govern estableix l'estructura i les condicions d'aplicació dels peatges d'accés a les xarxes de transport i distribució que han de satisfer:

- a) els consumidors, tenint en compte les especialitats per nivells de tensió i les característiques dels consums per períodes horaris i potència, i
- b) els productors, tenint en compte l'energia abocada a les xarxes.»

Tres. L'article 33.1.b) de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric, queda modificat en els termes següents:

«b) Dret de connexió a un punt de la xarxa: dret d'un subjecte a acoblar-se elèctricament a un punt concret de la xarxa de transport existent o planificada amb caràcter vinculant o de distribució existent o inclosa en els plans d'inversió aprovats per l'Administració General de l'Estat en unes condicions determinades.»

Quatre. El primer paràgraf de l'article 33.2 de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric, queda modificat en els termes següents:

«2. La concessió d'un permís d'accés es basa en el compliment dels criteris tècnics de seguretat, regularitat, qualitat del subministrament i de sostenibilitat i eficiència econòmica del sistema elèctric establerts pel Govern per reglament. L'aplicació d'aquests criteris determina l'existència o no de capacitat d'accés. En l'avaluació de la capacitat d'accés s'han de considerar, a més del mateix nus al qual es connecta la instal·lació, tots els nusos amb influència en el nus on es connecta la instal·lació, tenint en compte les instal·lacions de producció d'energia elèctrica i consum existents i les ja compromeses en els nusos esmentats. De la mateixa manera, en l'avaluació a què es fa referència la xarxa que cal considerar és la xarxa de transport existent o planificada amb caràcter vinculant o la xarxa de distribució existent o inclosa en els plans d'inversió aprovats per l'Administració General de l'Estat en unes condicions determinades.»

Disposició final cinquena. *Títol competencial.*

1. Aquesta Llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.12a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva per dictar la legislació sobre pesos i mesures i la determinació de l'hora oficial.

2. S'exclou de l'anterior l'article 14, que s'empara a l'article 149.1.28a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència sobre defensa del patrimoni cultural, artístic i monumental espanyol contra l'exportació i l'espoliació.

3. També s'exclou la disposició final tercera, que es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.13a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència sobre bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.

Disposició final sisena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 22 de desembre de 2014.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY